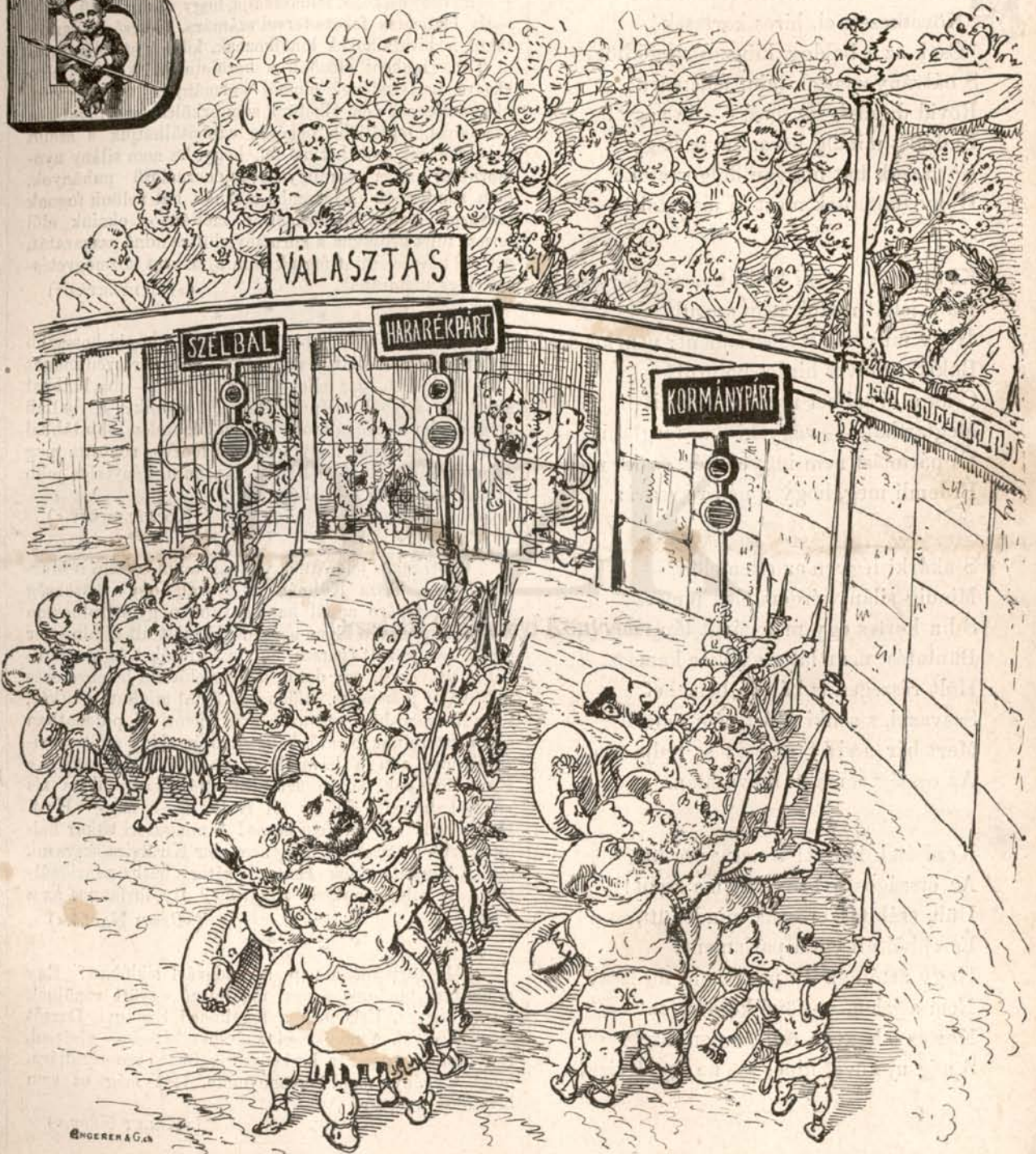

BORSSZEM JANKÓ

A HARCZ ELŐTT.

ENGERER & Co.

Ave imperator, morituri te salutant.

A kortesekhez.

OLNAPTÓL kezdve már a ti időtök
Következett el, hires kortesek!
Csak az a boldog, kihez ti szegődtök,
S bálványoztattok mint félistenek!
Rövid dicsőség az igaz, — de nagy!
Emléket mindig három évre hagy.
No lássuk hát hogyan dolgoztatok!
Hogy tüntetitek most ki magatok!

Ki a vivát? — ki hol! az persze sértés,
Ha a jelölt reátok nem szorul
Hogy milyen lesz a parlament? nem kérdés!
Bukik, ki elvet hirdet botorul! —
Csak a ki többet ígér mint a mit
Megtarthat, — vagy ki inni megtanit, —
És pártolást nem ingyen kér, csak az
Érdemli meg, hogy a nép rá szavaz.

S akárki légyen az ellenjelölt, —
Mindig silány, értelmetlen pimasz!
S ha kortes egy más pártit tán megölt,
Büntetést nem lát a gyilkos kamasz.
Holt részegen is bátran bemehet
Szavazni, s senki óvást nem tehet!
Mert bár saját nevét se tudja tán,
Az ország sorsa ül szavazatán.

Kezdjétek hát el! a nagy óra üt!
Az országos tivornya máma szent!
Düh, csábítás, erőszak mindenütt,
És ebből áll elő a parlament!
Hogy aztán az ily parlament mi lesz?
Nem a jelen, — jövő kérdése ez!
Kortes jelszava: üsd ha nem fizet!
S míg uj követ nincs — ne igyál vizet.

VÁLASZTÁSI MOZGALMAK.

— A hivatalos pressiókról. —

TISZA undok kormánya a lelketlen pressiónak minden hitvány eszközét felhasználja, hogy szolgálalkü többségét biztosítsa fekete tervei számára. Készséges eszközökül a hivatalnokok kínálkoznak, kiknek sáskahadával uj Tamerlánként előzöni a kerületeket. Akarva nem akarva tisztviselőnek muszáj kormányjelöltre szavazni. Mi, az ellenzék nem élhetünk sem erkölcsi, sem hivatalos pressióval, legföljebb békésen capicitálhatjuk s szelid rábeszéléssel szólíthatjuk fel, hogy ha nem silány nyomorultak, nem varangyosbéka-characterü puhányok, nem sündisznók és otromba marhák, hát velünk fognak szavazni. Amely hivatalnok e méltányos okaink elől hosszú fülét becsukná s kormányjelöltre adná szavazatát, azt mi névszerint át fogjuk adni a nemzet közmegvetés-sel elegy undorának. (»EGYETÉRTÉS.«)

* * *

Islicsán a községi bíró, lelkesült ellenzéki hosszabb idő óta betegeskedett. A napokban jobban érezvén magát fölkelt s mint igaz ellenzékihez illett — ballábbal akart az ágyból kilépni. De mi történi? A balláb megtagadja a szolgálatot s a bíró kénytelen jobb lábbal fölkelni. Valószínű hogy a megyei főorvos rontotta meg szándékosan a bíró ballábát, ki ezentul kénytelen jobb lábbal tenni meg — ballépéseit.

(»KÖZVÉLEMÉNY.«)

* * *

Botrányos jelenetnek voltunk tanui tegnap a Margitszigeten. Tisza Kálmán ott nyaral, hogy a közönség minden rétegére annál hatékonyabban gyakorolhasson hivatalos pressiót. Épen a vendéglő előtt ült a miniszter elnök és sörözött (persze hogy a serfözöket és pinczereket megnyerje), egy darab kenyér előtte a lekenyerezés politikáját jelképezte, midőn egy fiatal miniszteri titkár, ki a belvárosban szavazó, arra ment. E pillanatban a miniszterelnök jelentős hangsúlyozással így szólt szomszédjához: »én a havasoknak nagy barátja vagyok.« Kormánylapok persze azt állíthatják, hogy Tisza kis »h«-val beszélt, de mi jól Hallottuk a nagy »H«-t. Havas volt biz az, nem havas! A miniszteri titkár hallotta ezt s természetes hogy nem mer Királyira szavazni, hisz a miniszterelnök Havas barátja s hátha penzionáltatná az ellenzékeskedő titkárkát? Ily furfangos az a Tisza!

(»PESTI NAPLÓ.«)

* * *

Mi történi minap a budavári siklóban? Egy miniszteri tanácsos s egy fogalmazó együtt repülnek föl a hegyre. Utközben a fogalmazó Szilágyi Dezsőt kezdi dicsérni. A miniszteri tanácsos elképed — elsápad, rágja ajkait s úgy ránehezkezik fogalmazó szomszédjára, hogy szegényt majd agyonnyomta. Hát még ez sem hivatalos pressió?

(»KELET NÉPE.«)

EBBŰL IS — ABBUL IS.

A HABARODOTT: Lám nekem nincs esernyőm és még sem ázom meg!

Apró hírek.

+ **Müipar.** Hir szerint, Kovách László volt képviselő urtól rövid idő múlva tanulmány fog megjelenni a gyöngyösi mentéről.

= **Botanica.** Kossuth Lajos újabb időben előszeretettel foglalkozik a fűvészettel, természetes tehát, hogy pártját fogja Mezeinek Gyoma ellenében.

* **Dr. Apáthy István,** a választások idejére a legnépszerűbb ember Magyarhonban, amint már abból is kitetszik, hogy országszerte nagy az apáthia.

© **A választásokhoz.** Miután a szélbali kolompok nem sokra jutottak, megszólalt a collegnoi öreg harang. Így majd talán sikerül a választókat harangurozni.

* **A bródi zsidók** elbujtak, mikor a Philippovicsek bevonultak a városba. Egyik fekete-sárgával dekorálta a házat csupa félelemből. A többiek elhagyták a feketét.

Az »Egyetértés« ama hire, hogy Simonyi Ernőt Debreczenben hatszáz lovas banderista fogadta, úgy látszik sajtóhibán alapul; talán hat szál lovas banderistát akart mondani.

Fületlen gombok

A nő szerelemét sohasem, csak a tárgyát változtatja.

Orlai Soma Petőfiről irt emlékrádját Gyulai olvasván fel a nyáron a Kisfaludy-társaság ülésén, annál a végletnél, hogy egykor Petőfi nagy szorultságában pápai iskolatársaitól 10 frtot kért s hogy e 10 frt-hoz Kerkapoly Károly is hozzá járult, Gyulai ezt sugja oda Gregussnak: »De már ezt nem hiszem.« Greguss egy csipetnyi papirosra a következő szavakat írta fel: »Ifjusága menti ki Kerkapolyt.«

Királyutczai levél.

A sógoromhó, a Seiffensteiner Solomohó, a bótoshó a hárem dab-oteczába. —

Kedves schógörleiben!

A minap öldögéltem odahaza és tönödtem azon rajta, hoid választásnál adjam szavazat, melik jelülre, mikar bejüvi a szamszédom a Náthán Tolpenthál edj nadj tollal a czilinderjának melote és mondja hozzám: »Spiczig ór, todja maga, hoid én letem megválasztva?« Mondom én neki: »Hoidan lehecséges asztot, hoidha választás még nem volta.« Mondja ü: »Hiszen nem arszágjölölésért letem megválasztva, hanem bizocságba a báron Potmanóczky pártnál, gandomol szamszéd ór, hoid maga is tartja nálunk.« Mondo n én ere: »Bacsánót herr fon Tolpenthál, nekem ódj monták, hoid a báron nem sakat éri, mert rász intendánt és nem jó elnök a güzmonkatanácsnak.« Mire a Tolpenthál idj szólja: »Hoidan mondhatja aszt, kérem lássan, kérdeze csok edj építümester és phogja tüle hallani, hoid a Potmanóczky edj naczeró intendánt, hoidha meg kérdezi színészt, ez bizemosan asztot mondja, hoid güzmonkatanácsnak nem lehetne job elnöke neki és építümester meg színész mindaketü edjetérti aban, hoid senkitem paszolja joban követnak. — De még ha lene ü nem jó intendánt is, még az se volna baj, mert színpad képviseli egész világ és aki birja egész világ és aki birja kormányozni rosszul az todja oquetlen edjetlen ország karmányozni jól. — Nem van nekem igazság?« »Én ódj éljek,« mandom én, »van magának igazság és én phogok meggandolni a dolog.« Alig hoid a Tolpenthál betette az ajtó, elkialtja magát az Árpádka fiam az ablaknál: »Tátelében, jere ide, fox látni naczeró ekliplázs.« Adaszaladok és látok állni a kapó elütte edj omnibusz, amint vót edj tuczent zászló és már nyilt az ajtó és belépte a herr fon Mérő János, aki phogja uj métertúrvén következtében madjerositatni a nevét Hel toliter Jánosra és mondja naidon barácságosan: »Spiczig ór, rendkívöl örölmöm magamat, hoid van oly jó kinézésben, hát a phelesége meg a jerek hoid vannak?« Voltam én etül nagy barácságtul egészen elbámolva és szóltam hozá: »Tekintetes ór, hoidan jotok én ehez a szerencséhez?« Mire ü asztat pheleli: »Spiczig ór, kimondom nyitva; én jütem mekérdezni mogát a mienk jelülre a Radocza Jánosra, aki igen derek becsöletes ember.« Mondom én: »Tekintetes ór, hát én kimondom üszintén, nekem monták asztot, hoid ez az egész jelültség a tekintetes órtul edj bolondság, mert a Radocza tekintetes ór edj — hoid is mondjam — edj tökfilkó.« Ere jüte a Mérő János nadj haragba és monta: »Ki meri mondani esztét, hát nem van madjar közmondás, ami idj hangzik: Sógorság komaszág nem balandság, hoid volna hát ez balandság? Asz-

tán mi van aban hoid ü edj tökfilkó, hát mandja csak Spiczig ór, maga is szokta kurizálni a négy dámának, nem szép dolog e a tökfilkó mikor átout, no lássa én ismerek a Radocza és teszem magát bizemos, hoid ü edj tökfilkó átout.«

Nos, schógörleiben tucz te álni eleut ilen bizemításnak?, én nem!

De azért mégis szalatom el hazulrul hoid ledjen nyugtom korteschektül, de ember terveli, isten végezi, alig jotok a háramtul hárem lépésre, látok a kis Izidorl Gorkenzaft egy tollsöprövel a kalap melete. Kiáltom neki meszire: »Izidorl ne is jüj hazzám, ha akarod korteschekdni, ógyse phogok szavazni a Helphire, aki pénzt veszteget, mert sakat beszél.« Pheleli ez az Izidorl: »Iczig bácsi, mondja, mi jotja az eszedbe mogának, hoid tshodálkoza azon rajta, mivel phögetlenségi pártiak beszélnek sakat, hiszen az uaidon természetes; megválasztják mindeniket hét keröletbe, hát beszél mindenik hét helyete.«

Mast adj hát jó tonács, hoid szavazam melik jelülre.

A mivel vadjok

a te szerető schógör

SPITZIG J CZIG

ischmeretesch hazaphi és tsholádapa.

Muzikális BolondSághok.

A »Zenészeti Lexikon« címü könyv 156-ik lapján a Generalbass »stübornoki alhang« nak van forditva. Ezek után ilyen zenészeti tudományt lehet várni a többi füzetben:

- jeu d'arche* = popovicsi játék.
- Pistesso tempo* = Liszt Ferencz tempózik.
- marcato* = vásáriasan.
- Griffbrett* = Bret Harte griffmadara.
- menuette* = megette az étlapot.
- symphonia* = szódavizes dal.
- violoncello* = erőszakos prágai paripa.
- piccato* =
- fuga* = bulgáriai menekült.
- Kontrapunktist* = ellenőr.
- gavotte* = spanyol akasztás.
- Kanon* = ágyu alhang.
- Händel* = rántott csirke.
- Wagner* = Kerékgyártó Árpád.
- Beethoven* = ágyas kályha:
- K. Maria von Weber* = a takács lánya.
- Tonberechnung* = tonna-számla.
- Moll* = Seidlitzpor.
- Dur* = kemény alhang.

A TÖRÖK LOBOGÓ.

MEKKA felől jött hajnali csillám
Fénye kialszik a sűrű borúban;
Árbocza csúcsán a lobogó csügg
Szárnyaszegetten alá; szomorúan.

Vérs-inű selymét hogy fölemeljék,
Küldi fu almit a vén hegyek orma:
»Lengj, ah utó zor büszke-merészen,
Mert letipor ma az ellen a porba!»

»Hagyjatok engem,« — suttog a zászló. —
»Valaha rettegetém a világot,
És ma lemetsz egy cseh kapitány roz,
Rozsdamarott vasa, mely *soh se vágott!*«

Tepliczből.

— A »Bürger-Ehrenwache« egy tagja naplója. —

Park, negyedik pad, júl. 3. reggel 4 óra.

MA ÁLLOK először őrt. Csakhogy hozzá jutottam!
Mindjárt első nap jelentkeztem a polgármesternél
és mégis csak most került rám a sor. Kár, hogy egy
kicsit nagy zápor esik s hogy egy csöppet didergek. Az
anyjukom még aludt, mikor elmentem s nem főzött ká-
vét. Nem is tudja, hogy elmentem. Éhgyomorral vagyok.
No de nem tesz semmit.

— reggel 5 óra.

Csak már elállana ez az eső! Szégyellek paraplé
és bújni. Ehrenwachmann — és paraplé! Ázom a csá-
szárért. Hoch! De a cilinderem kivasalhatatlanná csa-
takosodott, a cipőmben pedig egész csermely csobog.
Náthát fogok kapni.

— reggel 6 óra.

Öt perc elött a sűrű megzörrent. Hallgatózom...

— 6 óra 10 perc.

Csalódtam. — De mégis!.. Halt!, lövök!

— 6 óra 20 perc.

Schulze ur volt. Erre sétált s azt mondta nekem:
»Guten morgen, Herr Meyer! Hát maga mit lap-
pang itt? Hehehe! Maga vén csintalan! Ebben a rút
időben is kalandok után leskelődik? No várjon csak,
megmondom a feleségének!»

Megmondja a feleségemnek? Azt a bolondot csak
nem teszi; csak tréfált. De ha el is jár a szája, nem tesz
semmit: Ehrenwache voltam. No de már most igazán
nagyon éhes vagyok és szörnyen fádom. Lázat fogok
kapni.

— 7 óra.

Még öt óra van hátra; délben fölváltak. Az eső
már most igazi özönvíz lett; a fa sem óv többet, hanem
még jobban telecsurgat. Ürge lettem. Most jut eszembe,
hogy voltaképen én nem is vagyok egész biztonságban.

Ha valami szociáldemokrata be akar törni a Herren-
hausba, először is engem tesz el láb alól.

— 7 óra 5 perc.

Valaki megint erre jár. Revolverem hasznavehe-
tetlenné ázott. A bokor csörren...

— 7 óra 8 perc.

Egy nagy fekete kutya. Tán csak nem szociál-
demokrata posta? Hát ha veszett? Hál' isten, se egyik,
se másik. Megállt előttem egy pillanatra, rám nézett
nagy tüzes szemével, aztán a parkrácshoz ügetett, szag-
lálódott a kövön, fölemelte a jobbik hátsó lábát...
végre eltűnt a sűrűben. Neki könnyű: lerázhatja magá-
ról a vizet; de én! én! Ördög vigyen minden burkus
szociáldemokratát! Typhust fogok kapni.

(stb., stb., stb., egész délig.)

— 1 óraker.

Hazaértem. Ugy nézek ki, mint egy armer Reisen-
der. Schtraschiripka ur nem ismert rám az utcán. Hát
a feleségem! a feleségem! Már kurentáltatni akart,
mikor meg beléptem, majd kivert. Az a gaz Schulze
csakugyan pletykált. Megölöm.

— 1 óra 15 perc.

A feleségem büntetésből nem főzetett ebédet. Azt
mondja, mért nem ebédeltem meg már a galambommal.
Az Ehrenwache-kifogást bolond beszédnek nevezte.
Vendéglőbe nem ereszt. A typhus is, még pedig a Hun-
gertyphus, kitört rajtam, dáthával egyetebbed. Deb tu-
dok bár egy haggot seb becsületesez kiboddadi. Ti go-
dosz berégylők, ti sebbisitettek beg eggeb! Csak a
feleségem de volda bérges. Divida tolerad — ha! pzia!
Oh Dobiligg, oh Vitbos, oh Hödel Bax!

— A Thonetudvar mellől. —

Kükürücblozer. Mért örököd olan nadjon mogodat
Mandelblüh? Te nem tucz meriteni lebegő, sak liheged
ittend mán üt percz óta és nem szólol semmi se!

Mandelblüh. Borátom, nem tudok kinyomni mogo-
mat sopa ürömtül. Vadjok edj dózsgazdag ember, edj
miljoner!

Kükürücblozer. Sak nem sináltál edj Haupttreffer?
Mandelblüh. Sináltam! Edj szem se hibázta! Az
ójságba olvastam telegram, hoid Tepliczbe edj szál bó-
zavirág fölugrotta bis fl. 1. Medjek, repölöm nach
Teplicz. Sak várok a jerekeket, a kiket küdtem Rákosiba
nédj fiáker tele bózavirágot jöteni, legalább három me-
tercentn. Udji sodálkozod magadat ezen a jémántos
gondolat? Bin ein Seni von einem Mandelblüh, micsede?
Különben mikor visszadjüvek, változtatom nevemet bel-
ödjminiszteriomnál in Korublüh. De mast szaladom. Só-
kollak! Szervasz!

Ha Hödel »Hof-Attentäter Sr. Majestät«, ugy
Holtfeuer, a megnobilingelt berlini vendéglős bizonyo-
san »Hof-Verwundeter.«

MEHEMED ALI BUDAPESTEN.

Ha tavaly ilyenkor jön ide, est látja.

Thaly Kálmán programbeszéde a Józsefvárosban.

Tisztelt választók!

BÜSZKE vagyok magyar létemre, büszkék arra önök is, de ne csodálják ha e pillanatban azt óhajtom: bár a ferenczvárosi választók mindnyájan thaliánusok volnának. *(Meghiszszük.)* De ha nem is lehetnek azok, remélem mégis, hogy inkább hozzám szítanak, mint ellenfeleimhez, mert noha Steiger nem vagyok, van egy Thalymánom, mely elvemet, hitemet, programomat képezi: »Rákóczy!« Aki ellenem van, az Rákóczy ellen is van, ki van önök közt Rákóczy ellen? *(Senki!)* Akkor mindnyájan mellettem vannak. *(Nem oda Buda!)* De igen, felavatom önöket Thalya papjainá.

Mint mondám, én Rákóczysta vagyok — többet mondok, én a vérszerződés alapján állok. Elöttem a magyar közjognak csak egy része existál: a vérszerződés. Ami azóta keletkezett, azt nem ismerem el. *(Kár!)* Vérbulch, Tuhutum és Huba szellemei lengenek körül! Kievnél megvertük az oroszokat, jerünk megint Kievbé és verjük meg ismét. *(Tessék!)*

Bendegúz, Bendegúz,
Szivem lelke hozzád húz.

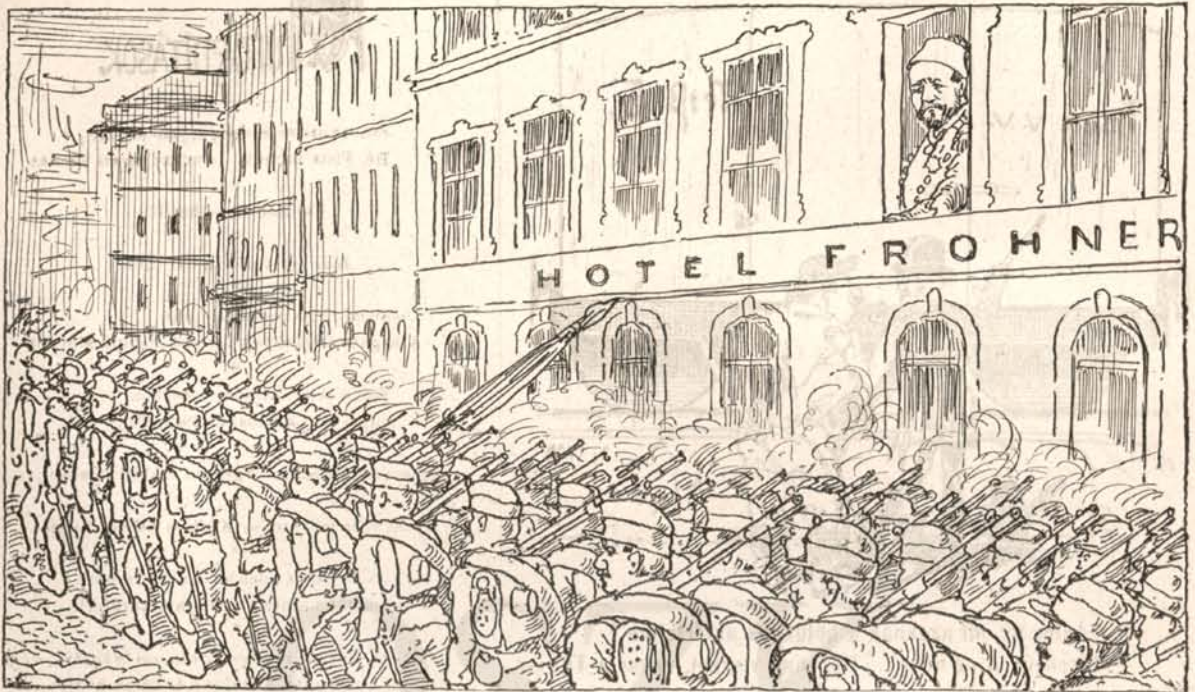
Ezt énekeltem egyik legdicsebb dalomban, mert én mindig oly igaz szélbali, független voltam mint Árpád apánk. Még osztálytanácsosi koromban is. Igen, tartódom bevallani, hogy szolgáltam én is a kormányt, de azért ne iteljének el. Csak fizetést huztam, de hivatalba sohase jártam s így őriztem meg rákóczyságom szeplőtelenségét. Aztán lemondtam a hivatalról. Némelyek azzal rágalmaznak, hogy egy zsirosabb állásért mondtam le a kevésbé zsirosról. Nem. Én nem lehanem felmondtam, t. i. a kormánynak a szolgálatot.

Ami a bosnyák s egyéb kérdéseket illeti, én csak azzal felelek, hogy: ne higj ősém a németnek s azt indítványozom csináljunk egy hazai új muzeumot csupa régesrégiből és tegyenek meg engem igazgatónak. Amig ez be nem teljesedik, a haza nem lesz boldog.

Ajánlom magamat! *(A közönség szétosztik, karban énekelve:*

Ne higj ősém szélbalinak,
Akármikép csábitanak,
Adjon bár olyan levelet
Mint a kerek köpönyeged,
Nincsen abban virtus semmi;
Vele biz nem fogunk menni!)

MEHEMED ALI BUDAPESTEN.

Most meg látta a Bosniát okkupálni menő csapatokat.

BOSNIAI TÁVIRATOK.

A hogy hozzánk eresztik.

Bród, aug. 2. Philippovich tábornagyot a nép nagy lelkesedéssel üdvözi. Minden a legbékésebb uton megy. Fehérruhás keresztyén szűzek koszorút nyújtottak át az okkupálóknak. A katonák szinczerizálnak, kivált a derék gráci vadászok.

*

Novi, aug. 2. Ide is bevonultunk tegnapelőtt. A porta híresztelt tiltakozásairól egy szó sem igaz. Az őr-
ségeg ellentállás nélkül fegyvereztük le. Kellemes nyári meleg van, a csapatok egészsége kitűnő, Katonáink lelkesednek az ügyért s nem tanusitanak a legkisebb csüggedést sem.

*

Banjaluka, aug. 3. Osupa eldorádói béke e gyönyörű vidéken. A derék nép lelkesedik érttünk. Ma a tábornagynál bégek küldöttsége tisztelettel diszajándékkal. Philippovich per tu lett mindnyájával, mert itt az a szokás.

A mint körülbelül igazán van.

Bród, aug. 2. Philippovichot a nép görbe szemmel nézi és fület mutat neki. Összetűközéstől lehet tartani. Egy ablakból nagy hagymakoszorút hajítottak le a csapatokra. A katonák igen kereken bánnak el a bosnyákokkal, kik két jágert vérben-fagyban hagytak.

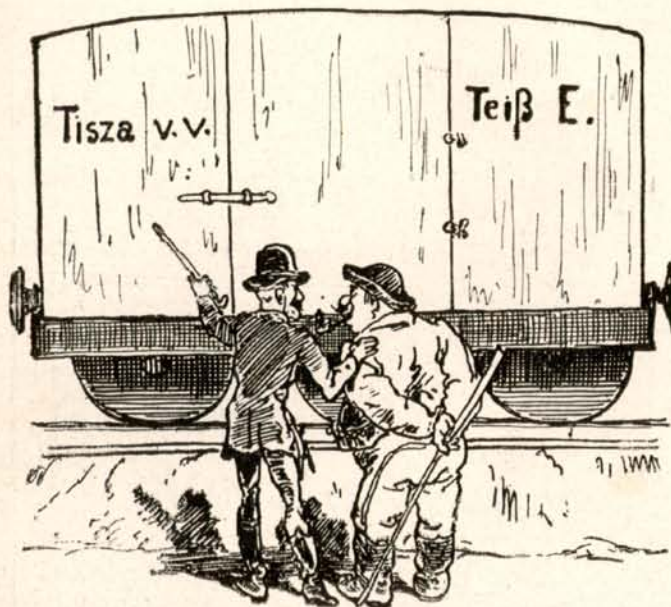
*

Novi, aug. 2. Bevonultunk, de az őrseg ránk lőtt. Egy bimbasei tiltakozó fermánt akart átadni Philippovichnak s mikor nem fogadta el, oda dobta eléje a földre. Káromkodott is. Az őrseggel dulakodás volt, szerencsére halálosan nélkül. Öldöklő kánikula. Ma tizenöt napszúrás és harmincz cholera fordult elő. Jaj beh jó volna haza menni!

*

Banjaluka, aug. 3. Ma csetepaténk volt sebestülésekkel. E sivár, köves pátria benszülöttjei bántalmazni merik a legénységet. A tábornagynak délelőtt egy bégküldöttség disznófarkat nyújtott át, a mi a legnagyobb török gorombaság. Philippovich kihajigáltatta őket.

A VASUTNÁL.

— Kántor ur, mi azoknak a hőtűknek az értelme?
 — Bizonyos'n ez hogy: »Tiszának viszket, vakarja Tha isz Elek.«

KATHEDRAI BÖLSESSÉGEK

Nagy baj az Magyarországon, hogy nincs alap ama néptanítók számára, kiknek özvegyük van.

A statisztikai congressus eszméjét a mostani boldogult fejedelem édes apja penditette meg.

Ami szent István csizmáit illeti: koronázáskor ujjakat kellett csináltatni.

Az ausztráliai dió héja belől, a magva pedig kívül van.

Ha egy sziklába lyukat furok, ezt vízzel megtöltöm s a lyukat bedugom: akkor a szikla szétreped.

Podjebrád ajánlotta Mátyásnak, hogy őt azon esetre, ha vele békét köt, halála után királyul elismeri.

— Liternek volt az egyhangú válasz.

MŰFORDÍTÁSOK

Ἐπιστάμεθον ἄνδρας ἔργων σοφίαν;
 Hé, Pista mondja: András zereti Zsófiát.

Vindobona. = Szellő.

Inde error. = Indiai hiba.

Dabimus Divis thura benignis.
 A kegyes isteneknek turóval fogunk áldozni.

Tanta erat Catilinac superbia.
 Superbia Catilinának nagynénje volt.

Aeger licet iaceat. = Egerben szabad játszani.

Curta fides patriae. = Kurta a »Hon« hitele.

... »Jocives te; non sit qui tollere curet.
 Jó polgár! nincs a ki tolja a kurátort.

Ἄλλ' ὅτε θῆρξικοντο μετα Τροίας καὶ Ἀχαιοῦς.
 Ott áll a rikkantó Achájus a trójaiak közt.

Tanár. Mondja meg nekem Uraságod, ki volt az első római pápa?

Candidatus. Kelemen.

Tanár (javítva.) Első Kelemen; hisz volt több is.

Tanár. Minő kellékekkel kellett a tanúnak birnia, hogy végrendeletnél szerepelhessen?

Candid. Hogy azon időpontban életben legyen!

Tanár. Okvetlenül szükséges volt ez a rómaiaknál?

Cand. Nem!

(Kinek »Egyházjogtanából« 96. §.)

A régi egyházjog szerint a javadalmas hivatala utáni szerzeménye felett nem birt végintézkedési joggal, hanem ez az egyházra szállt és a javadalmastól egyáltalán elváratott, hogy az egyház- és szegényekről különben is végrendeletileg gondoskodjék.

Deczebál a nap lealkonyadtával a csataterén halva találta magát.

... Ugyanazon évben vétetett be Széchy Mária is.

Fiam! ha én itt nem volnék ez intézetnél, te volnál a legnagyobb számár.

Az ájtatos képzőművészet köréből.

Követválasztási szentháromság.

Uj német alkotmány.

— Amint az új birodalmi gyűlés ki fogja dolgozni —

25. §.

A miniszterfelelősségi elv fentartatik, azzal a módosítással, hogy ezentul nem a kormány lesz a birodalmi gyűlésnek, hanem az utóbbi a kormánynak felelős.

26. §.

Jogában áll a kormánynak nemcsak a birodalmi gyűlést — ha nincs vele megelégedve — bezárni, hanem bezárhatja az egyes tagokat is, akik véleményüket nem akarják alárendelni.

27. §.

Szólani a házban csak oly képviselőknek szabad, akiket az elnöklő miniszter (ezentul miniszter lesz az elnök) felszólít. Ki van azonban kötve, hogy beszédét előleges cenzurának kell alávetnie s tartozik mindazt is saját nevébe elmondani, amit a miniszterek a szónoklatba belecorigálni találnak.

28. §.

Az ellenzéket a kormány hivatalosan nevezi ki, tagjait a rendőrség ajánlatára a legloyalisabb képviselők közül választván ki.

29. §.

A birodalmi gyűlés hatáskörébe tartozik: a költségvetés megszavazása (megtagadni tilos) és kölcsönök megadása, egyéb bel- és külpolitikai tárgyakat a kormány saját magának — tart fenn.

30. §.

Bizalmi feliratokat a kormányhoz csak hetenkint egyszer szabad intézni, kevesebbszer nem.

31. §.

Interpellálni a kormányt nem szükséges, mivel az ugys elvégez minden teendőt, aki azonban alka'matlan interpellatiót intéz, annak szabadságában áll tetszés szerint azon várat kiválasztani, melyben hat hónaptól egy évig terjedő fogságát leülni kívánja.

32. §.

A képviselők egyenruhát viselnek és sorszámtól kapnak sipkájokra, úgy hogy az elnök a könnyebbség kedvéért nem nevükön, hanem számukon szólítja fel.

A „Magyar Állam“-ból.

... Reszkessetek, hitetlenek! Ép július 31-én, szent Loyola Ignác névenapján csinált ribilliót Bosna-Szerájban Hadsi Loyola, az emberséges dervis-jezsuita. Kívánnunk győzedelmet loyális fegyverének. Omen divinum!

Régiség.

(Bosniai lelet Svinyevő mellől.)

— A „Kassai Lapok“ m. é. novb. 19-én megjelent mutatványszámának hirdetési rovatából. —

Üzletajánlás.

Aluirrott egy nagyérdemű, zenekedvelő közönségnek ajánlja nagy raktárát mindennemű zeneeszközöknek egymint: hegedűk, bőgők, pengedűk (gitárok), »Viola diamos«-k mandurák, kézi dobok, szélhárkák, Madártekerő sipok, valamint mindennemű hangórák és fuvózeneszerkek mint: picola, obois s tüzisipok.

S. János, Kassán.

— Ügy-bajos levél a doktorhoz. —

A thekentesch fű urvash ornak jó okarothal Cs—rbe.

Tekintesch or

Van magomat szerencsém ojanloni a thekentesch urvas or támasztásába hejezni bizolmamath hagyjom magomat re-

ménykhedni, hodj nem csolatkhozom meg mogamat az én remén-ségembe mert aztat hiszem hodj a tekéntetesh urvash or érvényesen fogja megh jógyítani az én felességemet mert hát még must is rozsul van khülönösen a jomrát fályalja megha félyének az álapotyja nemjól vischeli mókát anak ukájer tehátlan instálom hodj tesék khöldeni volami jó mediczin urvoság mer hát én a thekentesch fű ductor ura bizom ütet mókómoth edjüt ara khérem hodj jó okaratyját ne tolya el tülünk én fugom, mókómath idjekhezni hodj a Thekentesch ductor ornak ledjek edj háládatosch hadjom mókómath leni a thekentesch or jó akorolya alászóglya.

N ójé, W. árendás

a p i tanyán 1878-ba Mályus 30.

KUNZ JÓZSEF és TÁRSA, BUDAPEST.

T. Hay Gyula úrnak

Helyben

Féreg udvar.

G. I. (Gyngus) Azok a dolgok idejüket multák. — Sláger. Nem jól fest. — Öreg-Regni. Nagy része bevált. — H. K. (Bávr.) Van közte jó is. — Spectator. Nem ép rozsz, csak annyi fölirat ne volna rajta. Öntől jobbakat is várunk. — P. J. (Szlnk.) Ilyen dolgokban igen bajos tanácsolni. Legjobb ha ön szive szerint cselekszik. Figyelmeztetjük, hogy az ilyes jóakarotot legtöbbször félremagyarázzák s haszonlesést látnak benne. Efféle ügyekkel különben az illető udvarmesteri hivatalhoz kell fordulni. — N. N. (Gym.) Megkaptuk a gyomai szabadelvűpárti judeophág kortesnótát, még pedig nyomtatásban. Mert nem röstelték még ki is nyomtatni. A mi a benne való helyesírási és interpunctionális hibákat illeti, átadtuk a »Kis Lap« szerkesztőségének, hol azokat Forgó bácsi kijavítja vörös plajbászsal s aztán megküldi a Zsilinszky-párt végrehajtó bizottságának okulásul, ama jó tanácscsal egyetemben, hogy a »vers«-et elkövetet urak jövő szeptemberben okvetetlenül jelentkezzenek a községi népiskola valamelyik alsóbb osztályában, fölvétel végett. A mi pedig magát azt a kolosszállisan együgyü parlagi ripókséget illeti, a gyomai kormánypárt szégyenére, nem átalunk belőle nyolcz egész sort közleni. Így van, hogy aszongya:

„Nem kell nekünk holmi Mezei;
Ő csak lármázní tud, nem tenni.
Menjen inkább Palesztinába,
Mert ott van igazi hazája.

Zellinszky Mihályt már ösmerjük,
Mezeit mi soh' sem kerestük.
Keresesen ő hazát magának
Menjen a szentföldre bankárnak.“

M. K. (Bpst.) Figyelemre méltó species nova coleopterarum admirabilium. — Mercurius. Jelesek. — Modern elégia. Ért-hetetlen, közölhetetlen. — B. A. (Cengr.) A páciens-levelek kitűnők; kár, hogy a »fekete füvekes« nem közönség elé való. — I. B. (Abj.-Sznt.) Nevetnivalók. — „Rozsnyói Közlöny.“ A municziós ládába tettük. — „Le az iskolákkal.“ Jól versel ön és főleg igazat beszél. De az istenért, ne tegyük meg híres embe-eknek azokat a korteskedő vándor ös- és ex-jogászokat! — Cz. G. (Bpst.) Mint láthatja, volt rá gondunk. A paedagogiai kán-tálás jó apróság.

Felölös szerkesztő: CSICSERI BORS.